

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

6. de opinionibus & loquutionibus exprimentibus verbi incarnationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

Christum, ergo aliquem hominem. Quod autem hominem Iesum Christum assumpsit, Augu. in expositio. symboli sub anathemate tradit, dicens: Si quis dixerit atque crediderit hominem Iesum Christum à Filio Dei assumptum non fuisse, Anathema sit. Qui etiam in pluribus scripturæ locis huiusmodi utitur loquutionibus. Vnde Proph. de Christo homine loquens, sic ait: Beatus quem elegisti & assumpsisti. Ad primum dicendum, *Dilutio,* quod anima non est persona, quando alij rei unita est personaliter, sed quando per se est. Absoluta enim à corpore persona est, ut Angelus. Illa autem anima nunquam fuit quin esset alij rei coniuncta. Ad aliud, dicendum *2* præmissas loquutiones eisque consimiles secundum hunc sensum accipiendas, ut homo Christus, vel homo ille dicatur assumptus à verbo. Non quia hominis persona sit assumpta: sed quia illa anima & caro ita sunt assumpta, in quibus subsistit persona Dei & hominis, ut ad hominis naturam, non personam, respicias.

DE OPINIONIBVS ET LO-
quutionibus exprimentibus Verbi
incarnationem.

DISTINCT. Sextæ

Questio. An sint istæ loquutiones veræ,

Deus factus est homo, & homo factus est Deus.

C A P. Primum.

Opinio multiplex est.

1. **Q**uidam dicunt in ipsa Verbi incarnatione hominem quendam ex anima rationali & humana carne constitutum: Ex quibus duobus omnis verus homo constituitur. & ille homo cœpit esse Deus: & Deus cœpit esse homo ille. Et sic concedit Deum factum esse hominem, vel esse hominem: quia Deus factus est, id est cœpit esse quædã substantia ex anima rationali & humana carne subsistens. Et illa substantia facta est, id est cœpit esse Deus: non tamen demigratione naturæ in naturam: sed vtriusque naturæ seruata proprietate factum est vt Deus esset illa substantia, & illa substantia esset Deus. Vnde verè dicitur, Deus factus est homo, & homo factus est Deus, & Deus est homo, & homo est Deus, &c. Neque tamen fatemur hominem illum ex duabus naturis esse compositum, nec illius partes duas esse naturas, diuinam scil. & humanam, sed animam tantùm & carnem. Quam sententiam pluribus muniunt testimoniis. Ait enim August. in Enchirid. ^{ca. 39.} Quid natura humana in Christo homine meruit vt in vnitatem personæ vnici Filij Dei singulariter assum-

tract
78.

pta esset? Quæ bona voluntas? Quæ bona opera præcesserunt, quibus mereretur iste homo fieri vna persona cum Deo? Nunquid antea fuit homo, & hoc ei singulare beneficium præstitum est, vt singulariter promeretur Deum? Nempe ex quo homo cœpit esse, non aliud cœpit esse homo, quàm Filius Dei: & hic vnicus, & propterea Dei Verbum, quia est ab illo suscepta caro, facta est vtique Deus. vt quemadmodum vna est persona quilibet homo, anima scil. & caro: ita sit Christus vna persona, Verbum & homo. Idem super Iohan.

tract.
78.

Sunt autem & alij qui istis in parte consentiunt, sed dicunt hominem illum non ex anima rationali & carne tantum, sed ex humana & diuina natura, id est ex tribus substantiis, diuinitate, carne, & anima constare. Et hunc Iesum Christum fatentur, & vnâ personam tantum esse, ante incarnationem verò solùmmodo simplicem, sed incarnatione factam compositam ex diuinitate & humanitate. Nec est ideo alia persona quàm prius: sed cum prius esset Dei persona tantum, in incarnatione facta est etiam hominis persona: non vt duæ essent personæ, sed vt vna & eadem esset persona Dei & hominis. Persona ergo quæ prius erat simplex, & in vna tantum natura existens, in duabus & ex duabus subsistit naturis.

a
2
Sec. opinio

Hanc sententiam probant ex Aug. in lib. Sentent. Prosperi: Modis omnibus approbare contendimus sacrificium Ecclesie duobus constare, duobus confici, visibili elementorum specie, & inuisibili domini nostri Iesu Christi carne & sanguine, sacramento & re sacramenti, id est corpore Christi. Sicut persona Christi constat & conficitur ex Deo & homine, quum & ipse Christus sit verus Deus & verus homo. Et Ioh. Damasc. hypostasin Verbi incarnati compositam ex duobus perfectis naturis appellat. li. 3. de ort. fi. cap. 5.

per. opinio.

Sunt etiam alij, qui incarnatione Verbi non solum personam ex naturis compositam negant, verum etiam hominem aliquem siue etiam aliquam substantiam ibi ex anima & carne compositam vel factam diffidentur. Sed sic illa duo, scilicet animam & carnem, verbi personae vel naturae vnita esse aiunt, vt non ex illis duobus, vel ex iis tribus aliqua natura vel persona fieret siue componeretur: sed ex illis duobus, velut indumento, Verbum Dei vestiretur, vt mortalium oculis congruenter appareret. Qui ideo dicitur verus factus homo, quia veritatem carnis & animae accipit, &c. qui secundum habitum Deum factum hominem dicunt. Accipiendo enim hominem dicitur est Deus, factus est homo. & propter acceptum hominem dicitur Deus vere esse homo: & propter assumptum Deum dici-

tur homo esse Deus. Nā si essentialiter (inquiunt illi) Deus esse homo, vel homo esse Deus intelligeretur, tunc si Deus assumpsisset hominē in sexu muliebri, & mulier essentialiter esset Deus, & è conuerso. At potuit Deus assumpsisse hominē in sexu muliebri: potuit ergo mulier esse Deus, & è cōuerso.

ep. 120
ad Ho
nora.
Phi. 2.
q. 37.
Hanc sententiā aliquot testimoniis confirmant. Ait enim Aug. lib. de gra. no. testa. Sicut non augetur numerus personarū cum caro accedit animæ vt sit vnus homo: sic nō augetur numerus personarū cum homo accedit verbo vt sit vnus homo Christus. Idem quoque tractans illud verbum Apost. Habitu inuentus vt homo, manifestè ostēdit Deū dici factum esse hominem, vel esse hominem secundum habitum.

DETERMINATIO LO-
quutionum iuxta opiniones
prædictas.

D I S T I N C T. Septimæ
C A P. Primum.

*Secundum primam opinionem dicitur
Deus factus homo, & homo
factus Deus.*

Quia Deus cœpit esse quædam substantia rationalis quæ antè non fuerat, & illa substantia cœpit esse